

ΓΙΑ ΣΕΝΑ
ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙΣ
ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ
ΝΗΣΟ

SAY *yes* to the press

YOUR DAILY ONLINE MAGAZINE

A woman with long brown hair, wearing a black turtleneck sweater and a black skirt, stands in a cemetery. She is holding a large white rose in her hands. The background shows a path and green trees.

**Παρακοινωνική σχέση:
Γιατί πονάμε για ανθρώπους
που δεν γνωρίσαμε ποτέ;**

Οι άνθρωποι που έγιναν το soundtrack της ζωής μας

Καλημέρα **SayYesser!!!**

Υπάρχουν άνθρωποι που, χωρίς να το καταλάβουμε, κολλάνε πάνω σε συγκεκριμένες εποχές της ζωής μας.

Ένα τραγούδι γίνεται ένα καλοκαίρι. Μια φωνή γίνεται μια διαδρομή με το αυτοκίνητο. Μια ταινία γίνεται ένας έρωτας που ευτυχώς τελείωσε — η ταινία πάντως παραμένει καλή.

Και περνούν τα χρόνια. Εμείς αλλάζουμε δουλειές, σπίτια, παρέες, σχέσεις, κιλά, μαλλιά και γνώμη για ανθρώπους που κάποτε ορκιζόμασταν ότι θα αγαπάμε για πάντα. Αλλά πατάς ξαφνικά play σε εκείνο το τραγούδι και τσουπ, είσαι πάλι εκεί.

Αυτό βρίσκω απίστευτο με τη μουσική, τις ταινίες και τα πρόσωπα που τις κουβαλούν. Γίνονται, χωρίς καμία επίσημη πρόσκληση,

μέρος της προσωπικής μας ιστορίας.

Γι' αυτό και όταν ένα από αυτά τα πρόσωπα φεύγει, κάτι κουνιέται μέσα μας. Όχι απαραίτητα επειδή χάσαμε εκείνον. Αλλά επειδή για μια στιγμή ανοίγει ένα παλιό συρτάρι και βρίσκουμε μέσα εμάς.

Και τελικά ίσως αυτό είναι το soundtrack της ζωής μας: άνθρωποι, τραγούδια και στιγμές που νόμιζες ότι είχες ξεχάσει — μέχρι να παίξει η πρώτη νότα.

Tip of the Day: Μερικές αναμνήσεις δεν χρειάζονται φωτογραφία. Τους αρκούν τα πρώτα τρία δευτερόλεπτα ενός τραγουδιού.

♥ love it

Τους καλλιτέχνες που μεγαλώνουν μαζί μας. Αλλάζουν εκείνοι, αλλάζουμε κι εμείς, κι όμως κάπως συνεχίζουμε να συναντιόμαστε.

☹ leave it

Το «αυτό ακόμα ακούς». Ναι. Και ξέρω και όλους τους στίχους.

✓ we suggest

Φτιάξε ένα playlist με 10 τραγούδια-σταθμούς της ζωής σου. Επικίνδυνο πείραμα, αλλά αξίζει.

24 ώρες περπάτημα κάτω από το νερό για καλό σκοπό

Ο Σωτήρης Μπαρμπάρσος επιστρέφει με μια ακόμη αθλητική πρόκληση, αυτή τη φορά αφιερωμένη στα παιδιά που μάχονται με τον καρκίνο και στις οικογένειές τους.

Στις 18 και 19 Σεπτεμβρίου, στην παραλία Αναβύσσου δίπλα στο Plaza Resort, επιχειρεί να καταρρίψει το Παγκόσμιο Ρεκόρ 24ωρου υποβρύχιου περπατήματος.

Δεν είναι η πρώτη φορά που δοκιμάζει τα όριά του για καλό σκοπό.

Το 2024 είχε ολοκληρώσει, μαζί με τον Παναγιώτη Σάχνικα και τη Λουκία, ένα τρίαθλο 150 χιλιομέτρων για τη στήριξη των ασθενών της ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ.

Αυτή τη φορά, το στοίχημα είναι ξανά πολύ μεγαλύτερο από ένα ρεκόρ.

Γιατί όταν η αντοχή γίνεται τρόπος να στηρίξεις κάποιον άλλον, παύει να είναι απλώς αθλητισμός.

Το meal prep που μου σώζει την εβδομάδα

Το ομολογώ: το meal prep με έχει σώσει. Όχι επειδή ξαφνικά έγινα η γυναίκα που περνάει την Κυριακή της χαμογελαστή μπροστά σε δέκα ταπεράκια ίδιου μεγέθους. Αλλά γιατί στις 8 το βράδυ, όταν έχω τελειώσει δουλειά, παιδιά, υποχρεώσεις και περίπου 147 μικροπράγματα, το τελευταίο που θέλω είναι να αναρωτιέμαι «τι θα φάμε;».

Λίγη οργάνωση από πριν σημαίνει ότι υπάρχει φαγητό έτοιμο, τα παιδιά δεν περιμένουν μέχρι τις 10 και εγώ δεν καταλήγω να μαγειρεύω εξαντλημένη.

Δεν είναι trend ευεξίας. Είναι διαχείριση κρίσεων με τάπερ. Και πραγματικά, μου έχει αλλάξει τις καθημερινές.

Early bird...

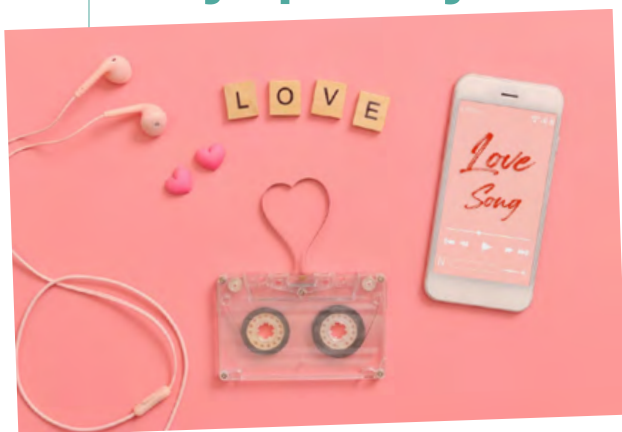
Να πηγαίνω νωρίς στο γραφείο. Σήμερα έφτασα 8:15 και ανακάλυψα ξανά πόσο διαφορετικά ξεκινάει η μέρα όταν προλαβαίνεις το χάος. Πριν αρχίσουν τα τηλέφωνα, τα μηνύματα, τα «ένα λεπτό μόνο» που ποτέ δεν είναι ένα λεπτό και τα επείγοντα που εμφανίζονται από το πουθενά.

Δεν έγινα ξαφνικά πρωινός άνθρωπος — ας μην υπερβάλλουμε. Αλλά αυτές οι πρώτες ήσυχες ώρες είναι άλλο πράγμα. Μουσική, καθαρό μυαλό και δουλειά χωρίς διακοπές. Τελικά το early bird δεν πιάνει μόνο το σκουλήκι. Προλαβαίνει και να δουλέψει πριν αρχίσουν όλοι να του μιλάνε.

8:15 στο γραφείο!!! Ποια είμαι και τι έκανα την κανονική Κλαίρη;

Η ζωή αλλάζει. Το τραγούδι μένει...

Υπάρχουν τραγούδια που έχουν περάσει περισσότερα μαζί μας απ' όσα κάποιοι άνθρωποι. Επιβίωσαν από πρώην που κάποτε θεωρούσαμε «τον άνθρωπό μας»,

μετακομίσεις, αλλαγές δουλειάς,

παρέες που χάθηκαν και φάσεις που σήμερα θυμόμαστε και αναρωτιόμαστε «τι ακριβώς σκεφτόμουν;».

Κι όμως, αυτά έμειναν. Τα ακούμε χρόνια μετά και ξέρουμε ακόμη πότε μπαίνει το ρεφρέν, ποια λέξη ακολουθεί και —κυρίως— ποια εκδοχή του εαυτού μας κρύβεται μέσα τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να έφυγαν. Τα τραγούδια, όμως, έμειναν εκεί να μας θυμίζουν ποιοι ήμασταν όταν τους είχαμε ακόμα δίπλα μας.

Παρακοινωνική σχέση: Γιατί πονάμε για ανθρώπους που δεν γνωρίσαμε ποτέ;

Δεν ήσασταν φίλοι, δεν είχατε μιλήσει ποτέ, δεν τον είχατε πάρει τηλέφωνο ούτε είχατε πει έναν καφέ μαζί. Δεν ήξερε πού μένεις, πώς σε λένε, τι δουλειά κάνεις — πιθανότατα δεν ήξερε καν ότι υπάρχουν. Κι όμως, όταν ένας αγαπημένος καλλιτέχνης φεύγει ξαφνικά, μπορεί να νιώσεις την απώλειά του σχεδόν σαν να έχασες κάποιον που γνώριζες. Γιατί;

Κι όμως, όταν ακούς ότι πέθανε, παγώνεις. Θυμάσαι ακριβώς πού ήσουν όταν έμαθες για τον Παντελή Παντελίδη ή τον Mad Clip και πολύ πιθανό ο Γιώργος μζωνάκης μόλις προστέθηκε στη λίστα των αναμνήσεων σου. Θυμάσαι ένα τραγούδι, ένα βράδυ, ένα αυτοκίνητο, μια παρέα. Και ξαφνικά ένας άνθρωπος που ήταν αντικειμενικά ξένος μοιάζει παράξενα δικός σου.

Την ίδια ημέρα μπορεί να έχεις διαβάσει για δυστυχήματα, πολέμους, παιδιά που χάθηκαν, ανθρώπους που πέθαναν λίγα τετράγωνα

μακριά σου. Λυπήθηκες. Ίσως θύμωσες. Μετά έκλεισες την είδηση και συνέχισες.

Γιατί λοιπόν ένας άγνωστος διάσημος μπορεί να μας στοιχειώσει περισσότερο από χιλιάδες άγνωστους ανθρώπους;

Ο εγκέφαλος δεν ζητάει γνωριμία. Ζητάει οικειότητα.

Υπάρχει ένας όρος στην ψυχολογία: παρακοινωνική σχέση.

Είναι η μονόπλευρη σχέση που δημιουργούμε με ανθρώπους που βλέπουμε ξανά και ξανά χωρίς να μας γνωρίζουν. Τραγουδιστές, ηθοποιούς, παρουσιαστές, αθλητές, ακόμη και ανθρώπους που ακολουθούμε καθημερινά στα social media.

Εσύ ξέρεις τη φωνή τους. Το πρόσωπό τους. Τις ιστορίες τους. Τους έχεις δει χαρούμενους, ερωτευμένους, θυμωμένους, να

αποτυγχάνουν, να επιστρέφουν. Εκείνοι δεν ξέρουν τίποτα για σένα.

Μόνο που το συναίσθημα δεν τσεκάρει αν η σχέση ήταν αμοιβαία.

Η οικειότητα έχει ήδη δημιουργηθεί. Γι' αυτό και όταν αυτός ο άνθρωπος πεθαίνει, δεν χάνεται απλώς «ένας διάσημος». Εξαφανίζεται μια γνώριμη παρουσία από τον δικό σου κόσμο.

Δεν πενθείς μόνο εκείνον. Πενθείς και λίγο εσένα.

Εδώ γίνεται ακόμη πιο περίεργο.

Οι διάσημοι άνθρωποι συχνά λειτουργούν σαν καρφίτσες πάνω στον χάρτη της ζωής μας.

Ένα τραγούδι μπορεί να είναι το πρώτο σου αυτοκίνητο. Μια συναυλία, το καλοκαίρι που ήσουν 22. Μια ταινία, ο άνθρωπος με τον οποίο την είδες. Μια φωνή στην τηλεόραση, τα κυριακάτικα μεσημέρια στο σπίτι των γονιών σου.

Και όταν πεθαίνει ο άνθρωπος που συνδέθηκε με εκείνη την εποχή, κάτι τελειώνει μαζί του.

Γι' αυτό ανοίγεις ξαφνικά Spotify και ακούς τραγούδια που είχες χρόνια να βάλεις. Δεν αποχαιρετάς μόνο εκείνον. Ξανασυναντάς εσένα τότε. Και αυτό πονάει με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο.

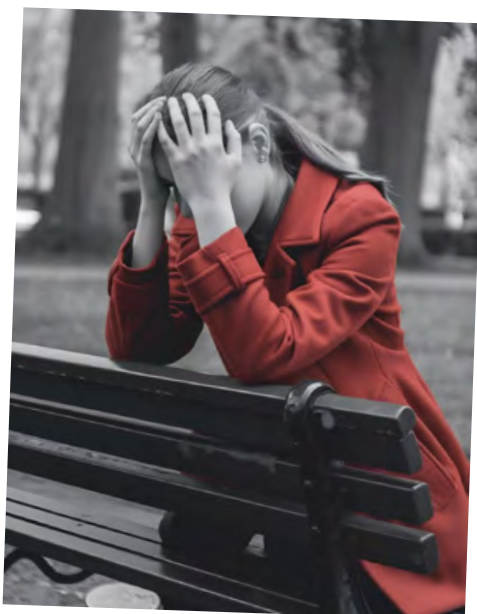
Ένας άνθρωπος έχει πρόσωπο. Οι χιλιάδες γίνονται αριθμός.

Υπάρχει και μια λιγότερο κολακευτική αλήθεια για τον τρόπο που λειτουργούμε. Ο άνθρωπινος εγκέφαλος δυσκολεύεται τρομερά να αισθανθεί τη στατιστική. «Χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους» είναι μια τεράστια τραγωδία, αλλά είναι αφηρημένη.

Ένα όνομα, ένα πρόσωπο και μια ιστορία είναι συγκεκριμένα.

Δεν σημαίνει ότι θεωρούμε τη ζωή ενός διάσημου σημαντικότερη από τη ζωή ενός άγνωστου ανθρώπου ή ενός παιδιού. Σημαίνει ότι το συναίσθημά μας δεν λειτουργεί σαν ζυγαριά δικαιοσύνης.

Λειτουργεί με εικόνες, ιστορίες, αναμνήσεις και δεσμούς.

Και υπάρχει κάτι ακόμη. Όταν πεθαίνει ξαφνικά ένας άνθρωπος που μέχρι χθες βλέπαμε να τραγουδά, να γελά, να κάνει σχέδια, η ψευδαίσθηση ότι «έχουμε χρόνο» τρώει ένα γερό χαστούκι.

Για λίγα δευτερόλεπτα δεν σκεφτόμαστε μόνο: «Πέθανε».

Σκεφτόμαστε, έστω και χωρίς να το παραδεχόμαστε: «Αρα μπορεί να συμβεί και σε μένα».

Και κάπως έτσι εξηγείται γιατί μπορεί να πενήσεις έναν άνθρωπο που δεν γνώρισες ποτέ.

Δεν χρειάζεται να απολογηθείς γι' αυτό. Ούτε σημαίνει ότι δεν σε νοιάζουν οι υπόλοιποι άνθρωποι που χάνονται καθημερινά.

Γιατί τελικά δεν μετράμε πάντα πόσο κοντά βρεθήκαμε πραγματικά με κάποιον.

Μερικές φορές μετράμε πόσο χώρο είχε ήδη καταλάβει μέσα στη ζωή μας χωρίς καν να το ξέρει.

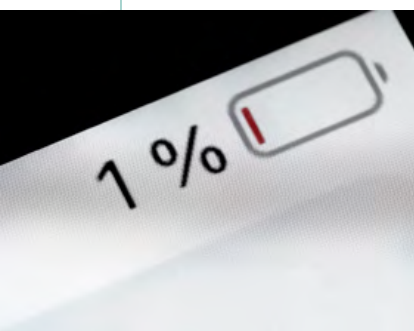
Τα λαχανικά χωρίς προσωπικότητα

Αχ τα άνοστα λαχανικά. Εκείνα που τα τρως και αναρωτιέσαι αν μασάς κολοκύθι ή απλώς κάτι πράσινο με νερό. Ναι, θέλω να τρώω σωστά. Ναι, θα φάω το μπρόκολο, τα φασολάκια, τον αρακά και όλη την παρέα. Αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί «υγιεινό» πρέπει να σημαίνει αυτομάτως και «τιμωρία».

Βάλε μυρωδικά, λεμόνι, μπαχαρικά, λίγο καλό ελαιόλαδο. Κάνε κάτι. Δώσε τους μια ευκαιρία να αποκτήσουν χαρακτήρα. Δεν ζητάω να γίνει το μπρόκολο παστίτσιο. Απλώς να έχει έναν λόγο ύπαρξης.

1% και ο Θεός βοηθός

Να μην έχω μπαταρία στο κινητό πάντα την πιο ακατάλληλη στιγμή. Όχι όταν κάθομαι σπίτι δίπλα στον φορτιστή. Όταν είμαι έξω, περιμένω σημαντικό τηλέφωνο, χρειάζομαι GPS, πρέπει να πληρώσω ή ψάχνω ένα μήνυμα που φυσικά πρέπει να βρω τώρα.

Και τότε εμφανίζεται το 10%. Μετά το 5%. Μετά το 1%, που ξαφνικά σε μετατρέπει σε άνθρωπο άλλης εποχής: χαμηλώνεις φωτεινότητα, κλείνεις

εφαρμογές και αποφεύγεις μέχρι να κοιτάξεις την ώρα.

Το κινητό μου έχει εξαιρετικό timing. Απλώς για όλους τους λάθος λόγους.

Στον ήλιο. Κανονικά.

Τα ξεσκέπαστα φορτηγά διανομής, ακόμη και πολύ μεγάλων brands, που μεταφέρουν προϊόντα εκτεθειμένα στον καυτό ήλιο ή τα ξεφορτώνουν και τα αφήνουν στο πεζοδρόμιο μέχρι να μπουν στο κατάστημα.

Και κάπου εκεί αρχίζεις να σκέφτεσαι πόση ώρα βρίσκονται εκεί, σε τι θερμοκρασία και αν αυτό που μετά θα πάρεις από το ράφι πέρασε προηγουμένως ένα μικρό καλοκαιρινό camp στην άσφαλο.

Όταν μιλάμε ειδικά για τρόφιμα και ευαίσθητα προϊόντα, η σωστή μεταφορά και αποθήκευση δεν είναι λεπτομέρεια.

Το μεγάλο logo στο φορτηγό δεν λειτουργεί ως αντηλιακό.

Ξυπνήσαμε, ευχαριστούμε

Οι πειραγμένες εξατμίσεις μέσα στη νύχτα. Εκεί που έχει ησυχάσει η γειτονιά, κοιμούνται παιδιά, άνθρωποι έχουν πέσει στο κρεβάτι και ξαφνικά περνάει κάποιος αποφασισμένος να ενημερώσει τρία οικοδομικά τετράγωνα ότι διαθέτει μηχανή ή αυτοκίνητο.

Δεν ξέρω ποιο ακριβώς είναι το achievement. Ότι κάνει θόρυβο; Το καταλάβαμε. Ότι γυρίσαμε όλοι πλευρό στις 2:17; Επίσης.

Αγάπα το όχημά σου, πείραξέ το, καμάρωσέ το. Αλλά μέσα στη νύχτα υπάρχει και κάτι που λέγεται κοινή ησυχία.

Δεν χρειάζεται να ξυπνήσει όλος ο Πειραιάς για να μάθουμε ότι πέρασες.

Η Στεφανία Γουλιώτη επιστρέφει στην Πειραιώς 260

Από 1 έως 5 Οκτωβρίου, η Στεφανία Γουλιώτη επιστρέφει στην Πειραιώς 260 με «Το φονικό της Ιζαμπέλας Μόλναρ», βασισμένο στο διήγημα του Δημήτρη Χατζή. Σκηνοθετεί, υπογράφει τη δραματουργία και ερμηνεύει μια παράσταση όπου η γλυπτική δεν λειτουργεί απλώς ως φόντο, αλλά ως βασικός πρωταγωνιστής. Πηλός, σώμα, δημιουργός και δημιουργήμα μπλέκονται σε μια σκηνική μελέτη γύρω από την ανάγκη της Τέχνης να βάζει τάξη στο χάος.

Μαζί της παίζει ο Φώτης Στρατηγός, ενώ η παράσταση επιστρέφει στο πλαίσιο του κύκλου «Φθινόπωρο – ΑΠΟΗΧΟΙ» του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου.

Πειραιώς 260, Χώρος Η | 1-5 Οκτωβρίου | Διάρκεια 75'

Κλείσε τη μέρα σου... από το προηγούμενο βράδυ

Πριν πέσεις για ύπνο, αφιέρωσε 5 λεπτά στο calendar της επόμενης ημέρας. Βάλε υποχρεώσεις, δουλειές και 2-3 πράγματα που θέλεις οπωσδήποτε να τελειώσεις. Και μέσα στη μέρα, κάνε μικρά check στην πρόδοδό σου. Όχι για να αγχωθείς επειδή έμεινες πίσω, αλλά για να μη φτάσει 7 το απόγευμα και αναρωτιέσαι τι ακριβώς έκανες από το πρωί.

Το πρόγραμμα δεν είναι φυλακή. Είναι ένας πολύ καλός τρόπος να μη σου κάνει η μέρα ό,τι θέλει.

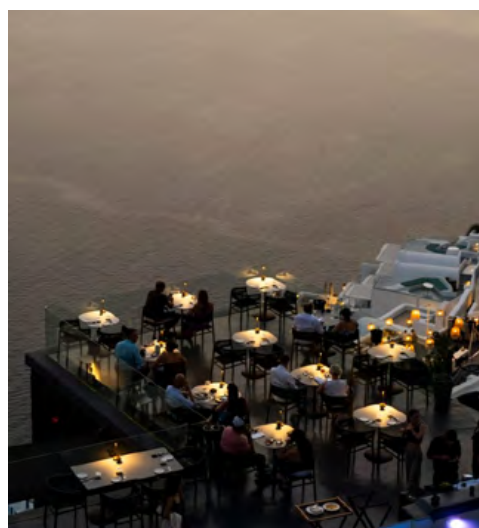
Αν βρεθείτε στη Σαντορίνη στις 19 Σεπτεμβρίου...

...κρατήστε το βράδυ για κάτι αρκετά ξεχωριστό. Το MAVRO Restaurant, στο ΚίνOTOS Santorini, στήνει ειδικά για τα ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ 2026 μια γαστρονομική εμπειρία που θα γίνει μόνο για μία βραδιά.

Από τις 18:30, με live σαξόφωνο την ώρα που δύει ο ήλιος, ξεκινά ένα μενού οκτώ σταδίων του Executive Chef Μάνου Δερμιτζάκη, με σαμπάνια και κρασιά της Σαντορίνης. Στρείδι, λαβράκι, καλαμάρι, σφυρίδα ή ribeye και γαλακτοπούρεκο με φιστίκι Αίγινης είναι μερικές μόνο από τις στάσεις.

Και το τελευταίο «πιάτο» δεν σερβίρεται στο τραπέζι: τα πυροτεχνήματα πάνω από το ηφαίστειο, με ολόκληρη την καλντέρα μπροστά σου.

Αν είναι να πετύχεις μία φορά τα Ηφαίστεια από τη Σαντορίνη, ας μην τα δεις όρθιος πίσω από τρεις σειρές κινητά.

Μια έκθεση αφιερωμένη στο νερό

Αν βρεθείτε στην Αθήνα μέχρι την 1η Οκτωβρίου, περάστε από τη Uni.versus Art Room για την έκθεση «Vers l'Aigua / About Water». Η ισπανική ομάδα σύγχρονου κοσμήματος Joyas Sensacionales συναντά την Ελληνίδα εικαστικό Giota Vorgia σε μια έκθεση αφιερωμένη στο νερό — όχι μόνο ως φυσικό στοιχείο, αλλά ως μνήμη, κίνηση, έλλειψη και μεταμόρφωση.

Τα κοσμήματα των Joyas Sensacionales συνομιλούν με δύο έργα της Vorgia, όπου η πέτρα και το νερό γίνονται δύο αντίθετες αλλά απόλυτα δεμένες δυνάμεις: το σταθερό και το κινούμενο, αυτό που μένει και αυτό που αλλάζει.

Η έκθεση διαρκεί από **10 Σεπτεμβρίου έως 1 Οκτωβρίου 2026**, σε επιμέλεια της Νίκης Στυλιανού.

Kinder Joy of moving: Η Ferrero φέρνει τα παιδιά πιο κοντά στη χαρά του αθλητισμού

To Kinder Joy of moving, το Πρόγραμμα Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης της Ferrero, συνεχίζει τις δράσεις του με στόχο να ενθαρρύνει τα παιδιά να ανακαλύψουν τη χαρά της κίνησης, του παιχνιδιού και της φυσικής δραστηριότητας. Φέτος, το πρόγραμμα συνεργάστηκε με τα Summer Camps

Star Sport Club και The Sparks Sports & Social, δημιουργώντας ευκαιρίες για παιχνίδι, άθληση και ανάπτυξη νέων δεξιοτήτων.

Στις δράσεις συμμετείχε και ο αθλητής ενόργανης γυμναστικής και μέλος της Εθνικής Ομάδας, Απόστολος Κανέλλος, ο οποίος μίλησε στα παιδιά για τη δική του πορεία και για αξίες όπως η προσπάθεια, η επιμονή, η συνέπεια, η συνεργασία και η αυτοπεποίθηση.

Μέσα από το Kinder Joy of moving, η Ferrero συνεχίζει να στηρίζει πρωτοβουλίες που συνδέουν τον αθλητισμό με τη συμμετοχή, τη χαρά και την προσωπική εξέλιξη των παιδιών.

Miele: Η τεχνολογία βάζει τέλος στις οικιακές εργασίες

Με κεντρικό μήνυμα «Το τέλος των οικιακών εργασιών πλησιάζει», η Miele παρουσίασε στην IFA 2026 νέες λύσεις που αξιοποιούν την έξυπνη τεχνολογία για να κάνουν την καθημερινότητα πιο εύκολη.

Στις σημαντικότερες παρουσιάσεις ξεχώρισε η

παγκόσμια πρεμιέρα του G8 Diamond, του νέου κορυφαίου πλυντηρίου πιάτων της εταιρείας, που αναλαμβάνει αυτόματα αποφάσεις σχετικά με το πλύσιμο. Παράλληλα, παρουσιάστηκε το CulinaryCoach με τεχνητή νοημοσύνη, το οποίο συνδυάζει πληροφορίες συνταγών με την τεχνογνωσία των συσκευών και επιλέγει τις κατάλληλες ρυθμίσεις για τον φούρνο Miele.

Η εταιρεία παρουσίασε επίσης τη νέα γενιά πλυντηρίων και στεγνωτηρίων W2/T2, καθώς και το concept «Cary», που αποτυπώνει το όραμά της για το μέλλον της φροντίδας ρούχων.

Στόχος της Miele είναι η τεχνολογία να αναλαμβάνει περισσότερες εργασίες και αποφάσεις στο παρασκήνιο, ώστε η χρήση των συσκευών να γίνεται ακόμη πιο απλή για τον καταναλωτή.

ΕΥΔΑΠ: Η «Μεγάλη Μπλε Αποστολή» ξεκίνησε από τη ΔΕΘ

Από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ξεκίνησε η «Μεγάλη Μπλε Αποστολή»: Τα παιδιά σώζουν το νερό», κοινή πρωτοβουλία της ΕΥΔΑΠ με τα Υπουργεία Παιδείας, Θρησκευμάτων & Αθλητισμού και Περιβάλλοντος & Ενέργειας.

Η πρώτη δράση πραγματοποιήθηκε στο περίπτερο της ΕΥΔΑΠ, με τη συμμετοχή παιδιών από τα Παιδικά Χωριά SOS Θεσσαλονίκης, τα οποία μέσα από διαδραστικό παιχνίδι και βιωματικές δραστηριότητες γνώρισαν θέματα σχετικά με τη λειψυδρία, την εξοικονόμηση και την υπεύθυνη χρήση του νερού.

Η πρωτοβουλία σηματοδοτεί την έναρξη πανελλήνιου σχολικού διαγωνισμού για το σχολικό έτος 2026-2027, που απευθύνεται σε μαθητές Δ', Ε' και ΣΤ' Δημοτικού σε όλη την Ελλάδα. Στόχος είναι τα παιδιά να αναζητήσουν πρακτικές λύσεις για την προστασία των υδάτινων πόρων και να μεταφέρουν τη γνώση και τις καλές πρακτικές στη σχολική κοινότητα.

Golf, ναυτιλία και κοινωνική προσφορά στο 12ο Greek Maritime Golf Event

Η ελληνική και διεθνής ναυτιλιακή κοινότητα έδωσε για 12η χρονιά το καθερνωμένο της ραντεβού στο Greek Maritime Golf Event, που πραγματοποιήθηκε από τις 4 έως τις 6 Σεπτεμβρίου στην Costa Navarino.

Στη διοργάνωση συμμετείχαν 84 golfers σε 21 ομάδες, με το αγωνιστικό πρόγραμμα να διεξάγεται στο The Dunes Course. Παράλληλα, οι επισκέπτες είχαν τη δυνατότητα να γνωρίσουν το άθλημα μέσα από Golf Clinic με τον PGA golfer και διοργανωτή Θάνο Καραντζιά.

Σημαντικό μέρος της διοργάνωσης αποτέλεσε και φέτος η κοινωνική προσφορά, με το Greek Maritime Golf Event να στηρίζει τον Σύλλογο Γονιών Παιδιών με Νεοπλασματική Ασθένεια «Η Φλόγα».

Το τριήμερο ολοκληρώθηκε με το Awards Night στο Onuki Restaurant, όπου βραβεύτηκαν οι ομάδες και οι golfers που ξεχώρισαν στις επιμέρους κατηγορίες.

Τέσσερις ελληνικές πρωτοβουλίες διακρίθηκαν στο Pact2School Challenge

Τέσσερις ελληνικές δράσεις βρίσκονται ανάμεσα στους 15 νικητές του Pact2School Challenge, του ευρωπαϊκού διαγωνισμού του Ευρωπαϊκού Συμφώνου για το Κλίμα, που μετατρέπει ιδέες για την κλιματική δράση σε πρακτικές πρωτοβουλίες σε σχολεία και πανεπιστήμια.

Κάθε δράση θα χρηματοδοτηθεί με 1.000 ευρώ και θα υλοποιηθεί από τον Σεπτέμβριο έως τον Νοέμβριο 2026. Οι ελληνικές συμμετοχές αφορούν την προστασία των επικοινωνιών στο 7ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου, καθαρισμούς παραλιών και κλιματικούς περιπάτους στα Χανιά, τη μέτρηση και μείωση της σπατάλης τροφίμων στο Πανεπιστήμιο Πατρών και πρόγραμμα κομποστοποίησης στο 13ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας.

Το Pact2School έχει ήδη πραγματοποιήσει 112 συναντήσεις σε 22 ευρωπαϊκές χώρες, με τη συμμετοχή 46 σχολείων και πανεπιστημίων, με στόχο οι νέοι να περάσουν από την ενημέρωση για την κλιματική αλλαγή στην ενεργή συμμετοχή και δράση.

Παπαστράτος: 95 χρόνια ιστορίας σε ένα ντοκιμαντέρ

Η Παπαστράτος γιορτάζει 95 χρόνια παρουσίας στην Ελλάδα και αφηγείται για πρώτη φορά την ιστορία της μέσα από το επετειακό ντοκιμαντέρ «95 χρόνια Παπαστράτος – Αυτή είναι η ιστορία μας», σε σκηνοθετική και παραγωγική υπογραφή του Σωτήρη Δανέζη.

Η πρεμιέρα πραγματοποιήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου στο Ολύμπιον της Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο της 90ής ΔΕΘ. Μέσα από προσωπικές μαρτυρίες ανθρώπων διαφορετικών γενεών και σπάνιο αρχειακό υλικό, το ντοκιμαντέρ ακολουθεί τη διαδρομή της εταιρείας από το Αγρίνιο και τον Πειραιά έως τον Ασπρόπυργο και τον μετασχηματισμό της τελευταίας δεκαετίας.

Όπως σημείωσε η Διευθύνουσα Σύμβουλος Τίνα Δάβου, πρόκειται για «μία παρακαταθήκη και ένα σημείο αναφοράς» για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της εταιρείας.

SAY **yes** press

ΔΩΡΕΑΝ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ
ΨΗΦΙΑΚΟ
NEWSLETTER

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙΣ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ MAIL ΣΟΥ ΚΑΘΕ ΠΡΩΙ, ΠΑΤΑ [ΕΔΩ](#)

Chief of SayYessers: Claire Styliara
Editor in Chief: Βένια Αντωνίου
Creative Direction: C•Design
Operation & Marketing Manager: Χρύσα Γώτα
Τεχνική Υποστήριξη: ● BlackDot Web Services

Ιδιοκτησία: Κλειώ Στυλιάρη & ΣΙΑ Ε.Ε. - Say Yes Communications
Σκουζέ 14, 18536 Πειραιάς, ΑΦΜ: 801923795, ΔΟΥ: ΚΕ.ΦΟ.ΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ
Νόμιμος Εκπρόσωπος: Κλειώ Στυλιάρη
Τηλ.: 213.0990585, **e-mail:** media@sayes.gr
 Αριθμός Πιστοποίησης Μ.Η.Τ. 252127
www.sayyestothepress.gr

sayes
communications